

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.276 van 7 november 2012
in de zaak A. 204.946/XIV-34.251**

In zake: Rehman ABDUL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Alain Tytgat
kantoor houdend te 1060 Brussel
Gulden Vlieslaan 68, bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 mei 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 21 maart 2012 waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op datum van kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Voorwerp van de vordering tot schorsing

2. De vordering tot schorsing, ingesteld op 22 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 21 maart 2012 waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op datum van kennisgeving van de bestreden beslissing.

III. Verloop van de rechtspleging

3. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 oktober 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Alain Tytgat, die verschijnt voor de verzoeker, en Advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

IV. Feiten

4. De verzoeker komt, zonder enig identiteitsdocument, België binnen op 6 maart 2012 en dient op 8 maart 2012 een asielaanvraag in. De verzoeker verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 10 mei 1995.

Verzoekers identiteit wordt vastgesteld aan de hand van zijn verklaringen. Aangezien er twijfel is over de ingeroepen minderjarigheid van de verzoeker, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek te laten uitvoeren.

De verzoeker ontvangt het document dat hem informeert over het verloop van de leeftijdstest en hij verzet zich niet tegen de uitvoering van de leeftijdstest.

Op 8 maart 2012 wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven), school voor tandheelkunde, mondziekten en kaakchirurgie ondergaat de verzoeker op 13 maart 2012 bij Prof. Dr. G. Willems een “deskundig onderzoek” teneinde zijn chronologische leeftijd te schatten: na een kort klinisch tandheelkundig onderzoek, wordt zowel een orthopantomogram vervaardigd van de tanden, als een radiografie van de mediale epiphyse van het sleutelbeen en van het handpolsgewricht.

De conclusie van de leeftijdsschatting luidt als volgt:

“Het onderzoek van de handpols-radiografie wijst in de richting van een volwassen persoon, ouder dan 19 jaar.

Het tandheelkundig onderzoek wijst in de richting van een persoon die 21,3 jaar is waarbij een standaarddeviatie van 1,5 jaar dient in acht genomen te worden. Het 95% betrouwbaarheidsinterval is 17,9 - 23,0 met een kans van 97% dat deze

persoon ouder is dan 18 jaar.

Het onderzoek van de clavicula-radiografie toont hier aan dat de persoon in kwestie waarschijnlijk een leeftijd rond 20 jaar heeft met een standaard deviatie van 2 jaar.

Analyse van deze gegevens geeft mijns inziens aan dat Abdul Rehman op datum van 13-03-2012 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar.”.

Vervolgens concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Rehman ABDUL van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing”.

Dit is de bestreden beslissing.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1.1. De verzoeker voert als eerste middel aan:

“3.1. Eerste middel

Het gebrek aan formele of uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing bevat in haar motivering elementen die, hetzij elkaar tegenspreken, hetzij niet voldoende nauwkeurig zijn om de beslissing geldig te motiveren

Eerste onderdeel:

De bestreden beslissing is niet, minstens onvoldoende gemotiveerd. Deze beslissing legt op geen enkele wijze uit waarom de geboortedatum van 10 mei 1995, die vermeld staat op het geboorte-uitreksel (stuk 3) werd in twijfel getrokken.

Ook wordt niet uitgelegd waarom de verzoekende partij werd verwezen naar een departement tandheelkunde.

Het advies van het geraadpleegde "Universitair Ziekenhuis St.-Raphaël te Leuven" werd aan de betwiste beslissing niet gevoegd.

Aan de verzoekende partij werd niet medegedeeld welke vaststellingen door het "Universitair Ziekenhuis St.-Raphaël te Leuven" werden gedaan, vooraleer te verklaren dat "mijn inziens" de verzoekende partij "een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar".

Aan de hand van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij onmogelijk evalueren of de auteur die zich met "mijn inziens" uitdrukt, over de nodige

kwalificatie beschikt om zijn indruk te bepalen en te staven.

De verwerende partij motiveert ook niet waarom "uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene meer dan 18 jaar oud is"

De motivering van de beslissing is niet afdoende. Hierdoor schendt de verwerende partij haar motiveringsplicht.

Tweede onderdeel:

Het blijkt niet dat verzoeker zijn toestemming heeft gegeven voor een medisch onderzoek.

Voorafgaandelijk aan het medisch onderzoek stelt de bestreden beslissing dat verzoeker werd "geïnformeerd" en werd geen voogd aangesteld die hem de draagkracht van het gevorderd medisch onderzoek op een voldoende duidelijke wijze kon uitleggen.

Terwijl artikel M2 van de "Omzendbrief betreffende de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij en de identificatie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van 19 april 2004 voorziet dat de betrokkene zijn instemming moet verlenen.

de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke of formele motivering van bestuurshandelingen

Artikel 5 van de wet schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Tevens moet, naar luid van hetzelfde artikel, de motivering "afdoende" zijn.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

De aangehaalde feiten moeten volstaan om de beslissing te schragen.

De motivering moet de betrokkene ook in staat stellen om met nuttig gevolg te kunnen opkomen tegen de bestuurshandeling in kwestie en moet het de rechter mogelijk maken zijn legaliteitscontrole uit te oefenen. In die zin dient de afdoende motivering in concreto beoordeeld te worden.

Afdoende betekent ook dat de motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de genomen beslissing, dat er bijgevolg een verband moet zijn tussen het belang, de aard en het voorwerp van de beslissing, aan de ene kant, en het belang dat wordt gehecht aan de motivering, aan de andere kant.

De Raad van State vernietigt de op tegenstrijdige motieven gesteunde beslissingen.

De motiveringsplicht is een substantieel vormvereiste. De belangen van verzoekende partij werden door de schending van de correcte toepassing van de motiveringsplicht in de bestreden beslissing geschaad.

De nietigverklaring van de bestreden beslissing is nodig om deze schade te herstellen.”.

Beoordeling

5.1.2. De verzoeker voert in het eerste onderdeel van het middel aan dat de bestreden beslissing formeel moet motiveren waarom de verklaarde geboortedatum van 10 mei 1995 wordt betwijfeld, waarom hij wordt verwezen naar het departement tandheelkunde en waarom uit het medisch onderzoek blijkt dat hij meer dan achttien jaar oud is.

De bestreden beslissing is formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van dat onderzoek wordt vermeld in de bestreden beslissing. In casu geeft de bestreden beslissing de conclusie van dat onderzoek weer, waaruit blijkt dat de verzoeker meer dan achttien jaar oud is. De verzoeker weet dus op welke gronden de bestreden beslissing steunt en hij kan er in voorkomend geval rechtsmiddelen tegen aanwenden.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht vereist niet dat het rapport van de onderzoekende arts aan de beslissing wordt toegevoegd.

De verzoeker voert in het tweede onderdeel van het middel aan dat niet blijkt dat hij zijn toestemming heeft verleend voor het uitvoeren van de medische test, zoals de omzendbrief van 19 april 2004 bepaalt.

Uit de fiche niet-begeleide vreemdeling, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verzoeker niet alleen werd geïnformeerd over het verloop van het medisch onderzoek, maar dat hij ook heeft verklaard zich niet te verzetten tegen het uitvoeren van de leeftijdstest.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

5.2.1. De verzoeker voert als tweede middel aan:

“Tweede middel genomen uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Doordat de beslissing van 21 maart 2012 van de dienst Voogdij stelt dat :

“Overwegende dat de dienst Vreemdelingenzaken op 8 maart 2012 twijfel omtrent de leeftijd van betrokkene heeft geuit;

Overwegende dat de betrokkene werd geïnformeerd over het verloop van het medisch onderzoek;

Overwegende dat de dienst Voogdij een medisch onderzoek liet uitvoeren op 13 maart 2012 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, Capucijnenvoer 7, 3000 Leuven, teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar;

Overwegende dat de conclusie van het medisch onderzoek als volgt luidt: "Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat Abdul Rehman op datum van 13-03-2012 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar."

Overwegende dat uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene meer dan 18 jaar oud is;"

Terwijl de beginselen van behoorlijk bestuur het de uitvoerende macht en de administratieve overheden waaronder De Federale Overheidsdienst Justitie en haar

Dienst Voogdij ressorteren bij het nemen van haar middels huidig verzoekschrift aangevochten beslissing is tekort gekomen door de voorziene procedure niet te eerbiedigen en zich zou beperkt hebben tot het informeren van verzoeker zonder zijn instemming te bekomen.

Dat door deze motivering in de aangevochten beslissing dd. 2.02.2012 een bijkomende voorwaarden wordt ingevoerd die niet is voorzien in de basisreglementering;

Dat de dienst Voogdij daardoor een duidelijke inbreuk begaat op het zorgvuldigheidsbeginsel;

Dat hierdoor de dienst Voogdij eveneens een inbreuk begaat op het vertrouwensbeginsel vermits verzoeker er mocht op vertrouwen dat de procedure voorzien in de "Omzendbrief betreffende de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij en de identificatie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van 19 april 2004 zou respecteren;

Dat ook nergens blijkt dat dit medisch onderzoek door een arts werd uitgevoerd

Dat verzoeker door de onwettige uitvoering van dit medisch onderzoek in zijn vertrouwen is geschonden;”.

Beoordeling

5.2.2. De verzoeker voert aan dat het zorgvuldigheids- en het vertrouwensbeginsel werden geschonden doordat de voorziene procedure niet werd gevolgd en men de verzoeker wel informeerde, maar men niet zijn instemming met het onderzoek heeft verkregen. Verzoekers vertrouwen werd geschonden omdat niet de voorziene procedure uit de omzendbrief werd gevolgd. Evenmin blijkt dat het medisch onderzoek door een arts werd uitgevoerd.

In het eerste middel werd al aangegeven dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker zijn toestemming heeft verleend tot het medisch onderzoek.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het medisch onderzoek werd uitgevoerd in het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël te Leuven. Uit het administratief dossier blijkt dat de deskundige, prof. Dr. G. Willems, die de leeftijdsschatting uitvoerde, een forensisch odontoloog is van het Centrum Forensische Tandheelkunde en verbonden aan het Centrum Forensische Geneeskunde van het UZ Leuven. Waarom de verzoeker betwijfelt dat het medisch onderzoek (waar hij zelf bij aanwezig was) door een deskundige arts zou zijn uitgevoerd, is niet meteen duidelijk.

Het tweede middel mist feitelijke grondslag.

VI. Over de vordering tot schorsing

6. Vermits deze zaak slechts korte debatten vereist, is er reden om toepassing te maken van artikel 93 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Er is bijgevolg geen grond meer om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 november 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen